

hed i en væsentlig Grad overlades til den Bøddel, der skal udføre den; thi det afhænger jo aldeles væsentligt af denne, i hvilken Grad Manden bliver snæret i det Næb, hvormed han bindes. Jeg tror altsaa i og for sig, at naar jeg skulde vælge mellem disse to Straffe, vilde dog staaende Arrest være at foretrække for Bindestraffen. Men naar jeg gaar ud fra den Forudsætning, som de Herrer ikke tvivle paa, at der ligger i Lovforslaget — og jeg haaber, at det er Tilfældet — at man kun søger en Straffeart, der skulde kunne erstatte Arrest, hvor en saadan ikke findes, saa ser jeg ingen som helst Grund til at indføre denne Slags Bindestraf. Naar jeg overhovedet skulde gaa ind paa at tilveiebringe et Middel til at arretere en Mand, hvor ligesom Arrest ikke gives, vilde jeg sige, at da laa det meget nærmere at indføre i Hæren den samme Arrestmaade, som er gjældende ved Flaaden, nemlig ved Bøien; det er et Middel, hvorved Manden bliver fasholdt til Stedet. Om der end ikke her i Salen kan ventes nogen synderlig Tilbøielighed for eller Belvillie imod denne Straf, vilde den dog efter min Mening være ganske anderledes, — om jeg saa maa sige, — tanterigtig end den her foreslaaede Bindestraf. Jeg skal i den Henseende gjøre opmærksom paa, at Bindestraffens Virksomhed stilles ganske lige med Staastraf; de maales jo nemlig begge efter Bagtarrest eller andre Fængselsstraffes Maal, der gjælde staaende Arrest og Bindestraf akkurat ens. Det samme er Tilfældet med Bøiestrafen; det vil sige: det samme Maal af Straf kan ved Hjælp af Bøien udføres ganske i samme Tid som ved Hjælp af Bindestraf og Staastraf, den fordrer ikke længere Tids Anvendelse end de andre Straffe. Altsaa, naar man vil godkjende den Betragtning, som jeg haaber ligger til Grund for Lovforslaget, at man ikke uden aldeles streng Nødvendighed vil gaa til at anvende andre Straffe end Fængselsstraffe, saa vil jeg kun anerkende en saadan Strafs delvise nødvendige Tilstedeværelse i Felten og paa Krigstogter, og under saadanne Forhold vilde der da efter min Opfattelse ingensinde kunne blive Spørgsmaal om Anvendelsen af Straffe af den Art som den her foreslaaede Bindestraf. — Jeg haaber, at min Opfattelse af de Lænder, der ligge til Grund for Lovforslaget, ere rigtige, at det virkelig har været Krigsbestyrelsens sande og alvorlige Mening at komme bort fra disse Forslag, og at det ikke har kunnet være Hensigten ved generelle Bestemmelser i § 8 at afflasse Straffe, som man da ved senere Straffeparagrafer atter vilde indskyde. Dette vilde da kunne finde sit Udtryk i, at den høitærede Krigsminister sluttede sig til den Opfattelse, som jeg her har gjort gjældende. Der anføres for den her foreslaaede Bindestraf, at medens den preussiske militære Straffelov har afflasket de egentlige Legemsstraffe, saa har Krigsbestyrelsen i Lybfland ad Anordningsveien indført en Maade at udføre Arresten paa i visse Tilfælde, nemlig

ved Hjælp af Bindestraf. Dette er forsaavidt rigtigt, som der ved den keiserlige Anordning indføres eller bevares Bindestraf — jeg tror ikke, at denne Straf finder Anvendelse udenfor Felten — jeg mener, at denne Straf ikke finder Anvendelse i Lybfland paa det, der svarer til vore Troppesamlinger, til Leiren her. Jeg er villig til at indrømme, at der i Felten kan gives saa overordentlige Forhold, at visse saadanne Straffe der kunne finde Anvendelse med den Indskrænkning, jeg her har nævnt, at Bindestraffen efter min Formening er lidet egnet til at optages. Naar jeg her har udtalt mig til Fordel for Bøiestrafen i Sammenligning med Bindestraffen, saa maa man ikke tro, at det er af nogen Tilbøielighed for denne Art Straf; nei langt fra. Jeg skal bemærke, at den i det her foreliggende Straffelovforslag er foreslaet betydelig stærket; thi saavidt mig bekendt bruges den nu kun i sin simplere Art, nemlig ved Lænkning om det ene Ben, men her foreslaas den strengere Art indført, nemlig Lænkning om begge Ben, og tillige foreslaas den Tid, i hvilken Bøiestrafen kan anvendes, forlænget fra 5 til 10 Dage for simpel Bøiestrafs Vedkommende. Jeg skal heller ikke, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) i sin Tid oplyste, dvæle ved, at denne Straf ligger os saa meget nærmere, som den endnu har sin Plads i den norske Straffelov, men jeg siger kun, at jeg er mere tilbøielig til at holde paa Bøiestrafen, fordi denne mere, om man vil, svarer til Ranken om et Surrogat for Arresten end den Straffeart, der paa anden Maade formentlig skulde være virksom. — Ved Siden af disse Straffe gaar Forslaget ud paa at afflasse Nedsættelse i de Meniges anden Klasse. Det er en Tilbøielighed fra den høitærede Krigsbestyrelses Side, som her atter kommer frem, og som forekommer mig og vistnok flere noget paafaldende, netop fordi det saavidt mig bekendt er en Straf, paa hvis Bevarelse der sættes Pris i Hæren, og da den netop her fra Krigsdagens Side er bleven forholdsvis stærkt fremhævet. Den var udeladt af Forslaget af 1871. Landsthinget, der behandlede denne Sag først, gjenindsatte Nedsættelse i de Meniges anden Klasse med en ganske vist indskrænket Anvendelse, nemlig kun for Feigbed. Her i Folkethinget gif man videre og vilde lade den anvendes ogsaa for Rømning og for svigagtig Opførsel overfor betroet Gods af Skildvagter osv. Altsaa søgte man endog at give denne Straf forøget Anvendelse. Det er derfor noget paafaldende, at Krigsbestyrelsen nu vender tilbage til sit Standpunkt og foreslaar den ganske afflasket; men jeg skal indrømme, at dette jo er et Spørgsmaal, som Krigsbestyrelsen selv bedst maa vide at bedømme. Overfor de Forslag, som her foreligger, om Afflaskelse af Legemsstraffe, søger Krigsbestyrelsen en Erstatning, som navnlig skulde bestaa deri, at den Tid, i hvilken en Mand har været under Straf i sin Tjenestetid, skal han ligge længere inde til Tjeneste,